

Hopprenn i Hjertåsbakken

I 1956 gikk jeg i 7. klasse. Under hele min oppvekst hadde Hjertåsbakken vært et spennende skisenter for barn og unge i distriktet.

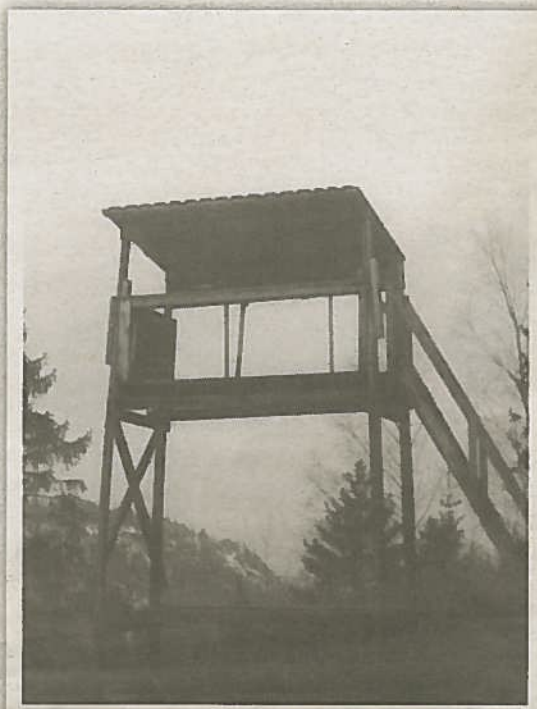
TEKST: HARALD FEVANG
FOTO: SANDAR HISTORIELAG

Selve bakken og Hjertåsløypa samlet mange gjennom snørike vintre. Var det hopprenn ble det trangt i bakken både av hoppere og publikum. Bakkerekorden var på over 50 meter. Fjellsida var farlig bratt og stillaset kjempehøyt. Bare de største guttene torde å stå ned unnarennet. Men voksne fra hele fylket hoppet i bakken. Det blafret fælt i de stramme strekkbuksene. Kolbjørn Skjæveland var en kjent hopper helt fra årene før krigen. Selv kjente jeg både Bjørn Hansen og Severin Andersen. Den første hoppet for Runar med blå og hvit runargenser, den andre for Ballklubben med gul og svart genser. Begge genserne blåste det tvers igjennom. Det visste jeg for jeg hadde fått runargenser til jul og hadde stått ned unnarennet på lånte hoppski.

Det var spennende med renn i Hjertåsbakken. Mange av hopperne hadde rød hopplakk under skiene. Det var veldig både synlig og imponerende å se når du sto nederst i bakken. Vi vanlige smørte mest med lys parafinoks, eller helst bare stearinlys. Noen av oss smeltet stearinlys i tobakksesker slik at de ble til plater maken til de som kunne kjøpes i byen.

De flinkeste hopperne hoppet alltid lengst og hadde fine nedslag. Sleiv i nedslaget ble ikke beundret. Det samme gjaldt banning i svevet. En av Ballklubbens hoppere var kjent for det. Som regel hoppet han ikke langt. Vi antok at det var derfor han kom med sine ufine utbrudd.

En av de lokale hopperne ble riktig kjendis etter et hopprenn i Hjertås. Det var Nils Jørgen. Han kom ikke engang fram til hoppet. Nede i bakken hørte vi bare et brøl. Intet svev og intet nedslag. Seinere husket alle det året Nils Jørgen datt i ovarena.

Dommertårnet i Hjertåsbakken ble etter hvert både luftig og dårlig vedlikeholdt.

Etter hopprennet ble det opplyst at om kvelden var det premieutdeling med dans på Atlantic. Vi mindre var aldri med på det. Men de store jentene var der. De hadde stått til konfirmasjon, solgte program og kjente mange av hopperne.

En fin søndag i 1956 skulle jeg til pers. Ragnar Allerød og Trond Aafos bar de tunge hoppskiene jeg hadde lånt av en onkel, opp på toppen av stillaset. For jeg hadde bestemt meg. Det var flere på min alder som torde hoppe i Hjertåsbakken. Jeg ville ikke være dårligere.

Det ble seks hopp på meg denne dagen. Men jeg kom aldri over kulen, så hoppene var ikke over 30 meter. Det siste hoppet var et fall. Det var en fæl opplevelse. Jeg hoppet aldri mer i store bakker etter det.

FØR OG NÅ

Landsrenn i Hjertåsbakken i 1972 med 165 deltakere og hele 1000 tilskuere. Innfeldt sees hoppgeneralen John Syvertsen.

Grønli

TEKST: HARALD FEVANG
FOTO: OTTO AAGESEN

Dette meget sjeldne postkortet tilhører Rune Aasrum og er stemplet i Sandefjord i 1912. Motivet er fra Grønli og viser livet utenfor butikken en vinterdag. Fotografen har stilt opp noen barn ute i gata og helt inne ved butikktrappa står hest og slede parkert.

Bydelen Grønli var oppkalt etter husmannsplassen Grønli (tidligere Kleggelien) under Sandar Prestegård. Etter hvert ble Grønli kanskje den delen av Sandefjord som var mest preget og bebodd av sjøfolk og hvalfangere helt fram til våre dager. Rundt

1889 lå også Brydeverven i dette området. Det var vel heller ikke tilfeldig at tollkasserer Thaulow i 1880 testamenterte kr. 4000.- til et grunnfond, slik at det i dette området kunne etableres et gamle hjem for sjøfolk. Hus og tomt ble etter hvert innkjøpt av Sandefjord kommune og «Sjømænds gamle hjem» ble etablert i Grønli rundt 1920. Hjemmet er i dag et godt sted for sine mange beboere og en verdig del av et eldre og tradisjonsrikt bomiljø i sjøfartsbyen Sandefjord.

Dagens bilde viser at gjennomfartstrafikken i Grønli er sperret og at boligmiljøet fra 1912 i stor grad er bevart. Stakittene og telefonstolpene er imidlertid borte.

Rattkjelkene våre

Saker og ting som setter minnene i sving

TEKST: BJØRN HOELSETH

Kjelken på bildet var i sin tid ganske avansert, og eksisterer fortsatt i forskjellige utgaver. Men de er neppe i

bruk særlig mye, plasten har overtatt. Akkurat dette eksemplaret mener eieren, Harald Kaarmo, ble laget på Framnæs mek. Værksted. Kanskje under krigen? Tidligere FMV-ansatte har fortalt undertegnede at når det nærmet seg jul i krigsårene, pågikk en ganske hektisk aktivitet i smie og på snekkerloft. Det var ikke noe å få kjøpt i butikkene, så julegavene måtte lages egenhendig. Ved siden av rattkjelker ble en stor mengde stålampere og lampetter i smjern, koksbokser og vedkasser også, «lurt» ut gjennom porten. Men ledelsen på «Værste» sa ingenting. De visste om det, og ønsket sine ansatte god jul, i det stille.

TT Thorshall

TT Thorshall på havnen i Valetta på Malta (foto fra Thor Dahl arkivet).

TEKST: RAGNAR IVERSEN

I mai 1956 fikk skipsbyggeriet ved Uddevallavarvet A/B en bestilling på to 34.000 tdw tankskip for rederiet A/S Thor Dahl. Den ene ble ferdig i 1958. Den andre kontrakten ble utvidet til å gjelde en 40.000 tdw tanker. 2/1-1962 gikk dette skipet prøvetur på Vingamilen før overlevering til sine eiere. Bygget fikk navnet «Thorshall» og ble overlevert rederiet 26/1. TT «Thorshall» var rederiets første turbintanker, med et maskineri på ca 19.500 ahk. Gleden varte i tre år, før hun grunnstøtte 2/11-65 på vestpynten av Java i innløpet til Sunda-stredet. Skipet drev på land og total forliste. Alle ombord kom fra det med livet i behold. Skipet var bemannet med 14 norske offiserer og et mannskap bestående av 35 kinesere fra Hong Kong. Hun ble hevet i september 1966, etter at assuranceoppjøret var ferdig. Vraket ble hugget i 1970 på Taiwan.

MINNER
FRA NÆR
FORTID

SANDEFJORD
LOKALHISTORISKE SENTER
på Pukkestad gård

Har du bidrag til denne siden?

Levér det i avisresepsjonen mrk. Lokalhistorisk senter. Bilder merkes med hvem, hva, hvor, når og helst med en liten beskrivelse. Husk navn og adr. på utlåner. Har du elektronisk stoff, send det til: lokalhistorie@sb.no

Sandefjord Lokalhistoriske senters Info-gruppe: består av redigerer Harald Fevang og medarbeiderne Roar Tollnes, Kirsten Wang Henriksen, Otto Ågesen, Lisbeth Akerholt, Roger Davidsen, Ragnar Iversen, Tore Sandberg, Bjørn Hoelseth, Dag Ingemar Børresen, Sven Erik Lund og Rolf Vidar Markmannrud. Kontaktperson: Sven Erik Lund, tlf. 928 27 154 - sv-er-lu@online.no